UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Octuagesimatertia docet q[uod] p[ostu]latus non solu[m] a peccato immunis esse debet, s[icut] etia[m] peccatis alio[rum] co[n]sentire no[n] d[ebet].

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

rigorē temperarūt, ſtatuentes vt ſi pbr̄ ſpōte cōfiteatur delictū ſuū, ⁊ velit penitere. x. annis peniteat iuxta modum qui in hoc. c. exprimitur: poſtea poterit in honorem priſtinū reuocari. Eadē pnīa erit ſacerdotibus imponēda pro ſingulis delictis que depoſitionem inducunt.

nones apl'orū[a] debeat deponi, tñ iuxta authoritatē[b] beati ſylueſtri ſi in vitio nō perdurauerit, ſi ſua ſponte ꝯfeſſus adiecit vt reſurgat. x. annis[c] in hūc modū peniteat: tribꝰ quidē menſibꝰ a ceteris remotus pane et aqua a veſpera in veſperā[d] vtatur: tantū autē diebus dñicis et precipuis feſtis modico vino et piſciculis atqꝫ leguminibꝰ recreetur: ſine carne ⁊ ſagimīe ouis ⁊ caſeo vtatur: ſacco īdutus humi adhereat: die ac nocte miām dei oīpotētis imploret. finitis tribꝰ mēſibꝰ ꝯtinuis exeat: tamē in publicū nō ꝓcedat: ne grex fidelis in eo ſcandalū patiatur: nec enim dꝫ ſacerdos publice penitere[e] ſicut laicus. Poſtea aliquātiſꝑ viribꝰ reſūptꝭ, vnū annū ⁊ dimidiū ī pane ⁊ aqua expleat exceptis dñicis diebꝰ et ꝑcipuis feſtiuitatibꝰ, in quibus vino et ſagimine[f], ouis et caſeo iuxta canonicā menſurā vti poterit. Finito pmo āno et dimidio, corporis ⁊ ſanguinis dñi (ne indureſcat) ꝑticeps fiat: et ad pacem veniat: pſalmos cum fratribus in choro[g] vltimus canat: ad cornu altaris non accedat: iuxta bti clemētis vocē[h] minora gerat officia. Deinde vero vſqꝫ ad expletionē ſeptimi anni oīni quidē tēpore (exceptis paſchalibus diebꝰ) tres legitimas[i] ferias ī vnaquaqꝫ hebdomada in pane ⁊ aqua ieiunet. Expleto[k] ſeptimo anni circulo ſi fratres apꝺ quos penituerit, eiꝰ congruā penitentiā laudauerint: eps in priſtinū honorem iuxta bti calixti pape authoritatem eum reuocare poterit. Sane ſciēdum ꝙ ſecundā feriam vnum pſalteriū canēdo, aut vnū denariū[l] pauperibus dando (ſi opus eſt) redimere[m] poterit. Finitis aūt. vij. annis deīde vſqꝫ ad finē decimi anni ſextā feriā[n] (nulla interueniente redēptione) obſeruet in pane ⁊ aqua. Eadem[o] quoqꝫ penitentia erit ſacerdoti de omnibus alijs peccatis ⁊ criminibus que in depoſitionē eū inducunt: neqꝫ hoc cuilibet oneroſum videat̄ ſi ſacerdos poſt lapſum digne (vt ſupra dictū eſt) penitens ad priſtinos redeat honores.

¶ Diſtinctio. lxxxiij.

PRouidēdum quoqꝫ eſt ne is q̄ ad ordinandū eligit̄: etſi

Fornicatiōis cā hodie nēo eſt deponendus.

¶ Preſbyter. Hoc c. intelligūt quidā de diſpenſatione: alij de iure: qꝛ eps poſt peractā penitētiā tenet̄ diſpenſare: arg. l. diſ. dño ſctō. et. c. vt conſtitueretur. vnde dicunt hodie pro fornicatiōe neminem deponendum, niſi in ea ꝑduret. et iō qꝛ hodie fragiliora ſunt corpora noſtra q̄ꝫ olim erant. xxxiiij. di. fraternitatis. licet eadē ratione deberes dicere ꝺ quolibet crimine: vt. j. eo. c. verſiculo, eadeꝫ quoqꝫ. ⁊ not. ſ. pri. di. ca. maximianus.

Conciliū ꝯtra apoſtolū diſpēſat.

a ¶ Apl'orū. Hic cōciliū diſpēſat cōtra aplm in penis vt. ſ. diſt. pri. pbr̄. ſic. ſ. xxxiiij. diſtin. cognoſcamꝰ. et ca. lector.

b ¶ Authoritatem. hāc nō habemus in corpore canonum beati Sylueſtri.

Sacerdotiſ fornicarij pnīa.

c ¶ Decē annis. Alibi dicitur ꝙ ſacerdoti pro fornicatione imponitur pena. xij. annoꝝ, ⁊ epo. xv. xxx. qō. j. ſi q̄s ſacerdos. et ca. non dꝫ. alibi. vij. vt xxxiij. q. ij. hoc ipꝫ. Sed varietas delicti inducit varietatem pene: ſcilꝫ cum fornicatio eſt ſimplex, vel iceſtuoſa: poterit ſacerdos mitigare penam pro quātitate criminis, ⁊ qualitate perſone. vt. xxvj. q. vij. tempora.

Ieiunātes ī veſpa comedere debent.

d ¶ In veſperā. Nā ea hora debēt comedere ieiunantes. de conſe. diſt. j. ſolent.

e ¶ Penitere. ſ. di. pri. ſi quis eps. ꝯ. ⁊. xxviij. diſ. pbr̄. contra. Sed expone publice. i. ſolenniter.

Sagimen et lardū de re... comedere.

f ¶ Sagimine. Argu. ꝙ lꝫ comedere de ſagimine illis diebꝰ quibꝰ oua ⁊ caſeū licet comedere. iiij. di. deniqꝫ.

g ¶ In choro. vt ibi miniſtret.

h ¶ Vocem. quam non habemus in hoc corpore.

i ¶ Tres legitimas ferias. ſ. ij. ⁊. iiij. ⁊. vj. feriam: vt. j. e. innuitur. de conſe. di. iij. ieiunia. ⁊. xxij. q. v. ca. j.

k ¶ Expleto. Ergo recōciliandus eſt quis peracta parte penitentie: etſi tota finita non ſit: vt. xij. q. ij. de viro. extra de fur. ex literis.

l ¶ Denariū. Et ita pōt dare denarium ꝓ ieiunio, qꝺ ſpūale eſt: nec tñ ſimoniā cōmittit: qꝛ cū deo intelligitur ꝯhere: ſicut nec lex iulia de ambitu locū habet in romana ciuitate: immo ſpūale dat̄ hic tantū, ſcilꝫ eleemoſyna pro ſpūali, bene facit ad hoc qꝛ ſicut ex e pctōrum iſte ſe vendidit: vt. xv. q. j. nō eſt ꝙ cuiqꝫ. ita et pecunia ſua ſe redimat. de pe. ni. diſt. j. medicina. Et eſt arg. ꝓ commutatione pene. xxxvj. q. j. de raptoribus. Nūq̄d autē pōt hic ieiunare ꝑ alium? qꝺ videt̄: qꝛ denariū pōt dare vt ſe redimat a ieiunio: ergo multo fortius per alterius ieiuniū pōt liberari. Itē qꝛ ieiuniū viui liberat mortuū: vt. xiij. q. ij. anime. de pe. di. vj. c. j. qꝺ cōcedo ſi per ꝓpinquā perſonā ieiunet. et dꝫ iſte denarius eſſe talis ꝙ non euincatur ab eo cui donatur: al's non contingeret liberatio: vt C. de ſentē. ⁊ inter. libera. ff. de lega. iij. q̄ cōcubinā. §. ſi heres. qꝛ non intelligitur datū quod euici pōt: vt ibi dicit̄: arg. xiiij. q. v. immolās. Sꝫ nūquid penitēs ſua authoritate pōt hāc commutationem facere? Dicūt quidā ꝙ ſic: qꝺ non cōcedo in penitentia impoſita ab homīe: vt extra de voto ⁊ voti redēptio. ex multa. in fine. Jo. Sed certe quod hic dicitur de denario, authoritate huius canonis facere poteſt penitens: nec decretalis illa in aliquo contradicit. Bar.

Adde nec etiā ſimōia. no. glo. ⁊ Bar. i l. barbariꝰ. ff. ꝺ of. ꝓto. ⁊ in. l. j. glo. j. ff. ad leg. iul. de ambi. Ad hoc facit qꝛ liberat̄ qs iurādo per aliū: vt no. lxiij. di. tibi. Arg. ꝯ ex ꝺ of. deleg. c. ſi. cuꝫ ſilibus. Archi. Videtur innuere ꝙ ſit ſecus i ieiunijs indictis ab eccleſia. Sꝫ pōt dici ſm Inno. ꝙ lꝫ ieiunia indicta ab eccleſia ñ debeāt cōmutari vel redimi ſine cā: tñ ea pñt mutari ſic vt ieiunium feſti qꝺ ē ī die lune, fiat ī ſabbato. et ꝺr ꝙ ī quibuſdaꝫ locꝭ frācie: ſcilicet vbi ſunt ec-

m ¶ Redimere. Arg. ea que facere tenemur, alia equiualentia faciēdo poſſe recōpenſari: ⁊ ita cōmutationem penarū poſſe fieri: arg. xxxvj. q. j. de raptoribus. diſt. xlj. non cogantur. contra. j. q. j. nullus eps. ij.

n ¶ Sextā feriā. Ergo quartā poſſet redimere. qꝺ enī de vna negat̄, de alia concedi videtur. xxv. diſ. qualis.

o ¶ Eadem. Non tamen eadē diſpenſatio eſt in omnibus: quia in aliquibus prohibetur. l. di. miror.

PRouidendū. ¶ Hec diſt. diuiditur in duas partes. in quarum prima punit negligentes prelatos: et qui gaudent adulationibus. ⁊ hoc ꝓbat per. vij. autho. Secunda ibi: q̄ꝫq̄ꝫ. Jo. de fan.

¶ Caſus. Hucuſqꝫ tractauit Gra. ꝙ opꝫ ꝓlatū eſſe ſine crimine, quod in faciendo conſiſtit. ſed quia conſentiens

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

malo aliorum dicitur committere crimen, ideo ſubiūgit hanc.lxxxiij.diſtinctionem: in qua oſtendit ꝙ prelatus etiā conſentire nō debet peccatis alienis: qꝛ parū differt vtrū quis homicidiū cōmittat ꝓpria manu, vel facienti cōſentiat: qꝛ mortem probaꝫ inferre qui hāc cum poteſt non excludit.

¶ Prouidēdū. In duabus ſuperiorib⁹ diſtinctionib⁹ tractauit magiſter ꝙ ordinandus debet eſſe ſine crimine propter. In hac diſtinctione. oſtendit ꝙ non debet alienis criminib⁹ cōſentire.

a ¶ Inferas. Simile eſt.ſ.lxxxvj.diſtin.paſce.et extra de ſenten. excom. quāte. et patet hic ꝙ medicus gratis teneꝫ curare pauperem infirmum: quia pl⁹ debet valere apud eum vita illius ꝗ̄ propria pecunia: vt.lxxxvj.diſtin.nō ſatis. Sꝫ quid ſi infirm⁹ diues ē, et nihil vult dare medico: nunquid gratis tenetur eum curare? Videtur ꝙ non: cū nemo de ſuo cogatur facere beneficium: vt.x.q̄ōnc.ij. precarie. cū etiam medicus licite poteſt recipere mercedem: vt.xiiij. queſt.v.non ſane. Dico ꝙ teneꝫ eum curare ſuis impenſis: et ſi conualuerit, repetat expenſas: quia vtiliter geſſit negocium eius: vt.ff.de negocijs geſt.pomponius.etiam ſi moriatur eger, poteſt petere impenſas: quia ſufficit ſi vtiliter cepit gerere, licet euentus non ſit ſecutus: vt.ff.eo.titu.ſed an vltro.ff.de offic. preſi.illicitas.§.ſicuti.nec poteſt ei obijci ꝙ cauſa pietatis fecerit ſumptus illos: niſi eſſet ꝓpinquus infirmo: vt.C.eo.alimenta. Sed quid ſi infirmus prohibet ne alique medicine dentur ei? tunc dicūt quidam ꝙ medicus nullam habet actionem: vt.C.de neg.geſt.l.vlti. Sed dico ꝙ eum inuitū poteſt curare: ſicut inuitū poſſet extrahere de domo ruitura.xxiij.q.iiij.ip̄a pietas. Inuito eñ poteſt conferri beneficiū: vt.xlv.diſtin.ꝛ qui emendat, immo preſumo ipſum fuiſſe furioſum cum illa verba dixit in egritudine: vt.ff.de cōdi.inſti.quidā.ꝛ ex̄ de ſucceſ. ab inteſta.c.fi. Sed quid dices ſi quis vult me interficere niſi dem ei pecuniam: nūquid teneor ei dare vt me liberem a morte? ita videꝫ, ꝑ hoc qđ hic dꝛ, ꝛ.lxxxvj.diſti. nō ſatis.in princ. Dicūt tñ quidā ſolos p̄latos ad hoc teneri: vt.xij.q.ij.gloria.ꝛ.xvj.q.j.c.vlti. Alij dicūt ꝙ q̄libꝫ teneꝫ redimere vitā alterius. Vtrū autē quilibet teneatur defendere alium, dixi.xxiij.q.iij.non inferenda.

a proprio vitio videatur alienus, conſentiendo alienis coinquinetur: vt Symmachus papa ait. Non eſt grandis differentia an lethū inferas[a] vel admittas. mortē eñ languentibus probatur infligere, qui hanc cum poſſit, nō excludit.

Hinc Gregorius.vij.ait.

¶ Suſpēdatur epiſcopus ab officio clericoꝝ ſuoꝝ fornicationi conſentiens.

SI q̄s ep̄s fornicationē p̄bſoꝝ, diaconoꝝ, vel crimē inceſt⁹ in ſua parochia precio[b] vel p̄cib⁹ interueniente ꝯſenſerit, vel cōmiſſum authoritate officij ſui non impugnauerit: ab officio ſuſpēdaꝫ[c].

Item Auguſtinus.

¶ Maxime eccleſiā ledit qui ſub noīe ſctitatis delinquit.

NEmo quippe nocet in eccl'ia dei ampli⁹ ꝗ̄ q̄ puerſe agēs nomē vel ordinē ſctitatis et ſacerdotis habet. Delinquentē nāqꝫ hūc redarguere[d] null⁹ p̄ſumit: et in exēplū culpa vehemēter extenditur[e], qñ pro reuerētia ordinis pctōꝛ honoraꝫ. Ep̄s itaqꝫ qui taliū crimina nō corrigit[f], magis dicēd⁹ eſt canis ipudicus ꝗ̄ ep̄s. Itē Innocē. ¶ Qui nō reſiſtit erroꝛib⁹, conſentit.

ERroꝛ cui nō reſiſtiꝫ, approbaꝫ: et veritas cū minime defenſaꝫ, opprimiꝫ. Negligere q̇ppe cū poſſis[g] pturbare puerſos: nihil eſt aliđ ꝗ̄ fouere. Nec caret ſcrupulo ſocietatis[h] occulte, q̇ manifeſto facinoꝛi deſinit obuiare.

Item Pius papa.

¶ Nō prodeſt ſuo erroꝛe non pollui qui alieno conſentit.

QUid eñ prodeſt illi ſuo erroꝛe nō pollui[i]: qui[k] conſenſum[l] preſtat erranti?

Item Greg. ¶ Qui non occurrit, conſentit erranti.

COnſentire videꝫ errāti q̇ ad reſecāda q̄ corrigi[m] debent, non occurrit[n].

Sicut aūt q̄s alioꝝ vitia palpare nō dꝫ, ita nec maloꝝ laudibus delectari. Unde anacletus pa. cunctis fidelibus.

¶ Miſerrim⁹ eſt ep̄s qui maloꝝ laudibus gloriatur.

SI q̄s ep̄s. ¶ Caſus. Quidā ep̄i precio interueniente vel precibus cōſentiebāt clericis ſue dioceſis in fornicatione ſtare vel inceſtu: ꝛ eos nō puniebant. Queſitum fuit a Grego. quam penā pati debeant. Et rñdet ꝙ ſuſpendi debent ab officio et beneficio.

b ¶ Precio. De hac materia inuenies.xvj.q.vij. decimas. ꝛ.j.q.j.cap. vlti.et capi.nullus ep̄s.ſ.xxiij. q.iiij.c, ſi is q̄.ꝛ ca.ſi illic.

c ¶ Suſpēdaꝫ.i. deponaꝫ.j.qō.iij.ſi quis ep̄s.al's eſſet cōtra.xj.q.iij.teugualdum.

NEmo. ¶ Caſus. Diciꝫ h̄ ꝙ nemo magis in eccl'ia nocet ꝗ̄ platus delinquens: qꝛ null⁹ audet eū redarguere ꝓpꝫ ordinis reuerētiā: et alij ſumunt ab eo exēplū delinquendi: ꝛ ideo ep̄s q̇ tales nō corrigit magis dicēdus eſt canis impudicus ꝗ̄ epiſcopus.

d ¶ Redarguere.ſ.diſti.xl.ſi papa.vj.q.j.oues.q̇a vult magis placere ſilēdo, ꝗ̄ diſplicere redarguēdo.

e ¶ Extenditur. Delicta eñ maioꝛum trahuntur ab alijs in exēpluꝫ: vt xj.q.iij.precipue. (Delicta maioꝝ alios corrūpūt.)

f ¶ Nō corrigit. Cuꝫ eſt clamoꝛ de talibus.extra de ſimo.licet hely.

ERroꝛ. ¶ Caſus. Diciꝫ hic ꝙ ſi poſſum reſiſtere errantib⁹, ꝛ pturbare puerſos, ꝛ negligo: mala eoꝛū videoꝛ approbare per cōſenſum: ꝛ ſocius criminis ſum: cum manifeſto facinoꝛi non obuiem.

g ¶ Cum poſſis. Ex officio. hoc eñ intelligunt quidam de prelato: arg.xxiij.q.iiij.ita plane. Sed Hug. de quolibet.xxiiij.q.iij.tam ſacerdotes.

h ¶ Societatis. Improprie ſumitur hic nomen ſocietatis: quia inhoneſtarum rerum ſocietas nulla eſt.ff.ꝓ ſoc.nec pretermittendum.

i QUid enim. ¶ Non pollui. directe. nam occaſione alterius bene polluitur ſi ei conſenſerit.

k ¶ Qui.ſ.xxij.q.v.ſi quis.

l ¶ Cōſenſum. De triplici cōſenſu dꝛ.ij.q.j.notū.in fi.

m COnſentire videtur. ¶ Corrigi.ſ.xj.q.iij.qui conſentit.ſ.xxiij.q.iij.oſtendit.ꝛ.xxiiij.q.iij.q̇ alioꝝ.

n ¶ Non occurrit. Simile.ff.de iure patro.adigere.ff. de noxa.ſi ſeruus.in fine.ff.de his qui notantur infa.q̇đ ergo.§.j.

¶ Sicut autem. ¶ Caſus. Huculqꝫ oſtendit ꝙ aliquis peccatis alienis conſentire non debet. Nunc vero oſten-

clesie ſā cti quin tini: nō ieiunaꝫ i vigilia oīꝫ ſctō ruꝫ: ſed tertia p̄ cedenti die ſm Innoc. Archi.

deh⁹ not.j.q. j. q̇ ſtudet. ibi vidas.

Adde arg. ad hoc bonū in.l. nō tm̄. ff.de appel. ꝛ.ff de reli. et ſūpt. fu.l.at ſi q̄s.§. labeo.

Si eſt ꝯiūcta. pſona vr̄ donaſſe ni ſi proteſteꝫ. ſec⁹ ſi eēt extne⁹. i funere eodem mō diſtingui tur.ff.đ relig.et ſūpt.fune.ſi q̄s.§.ſꝫ interduꝫ. Archi.

Adde ad hoc no. in.l. ſoluendo.i gl. ij.ff.de neg. geſtis.et i l.ſolutionem. ff.đ ſo,

dit q̄ laudibus malorum aliquis gloriari non debet, nec gratulari.

Scilz malorũ lupi ſũt q̃ in eccl̃ia eſſe videtur cum nõ ſint: et cuz pñt nos iſeſtãt. de ꝯſe. diſ. iiij. quo mõ. ꝟ. non ob aliõ. in ſi. fin Lau.

NIhil. ¶ Caſus. Quidam prelati gloriabant laudibus malorũ. Sed dicit Anacletus q̄ ex hoc facto maxima pnicies oritur circa ſubiectos: q2 prelatus qui laudib⁹ gloriatur timet corrigere delinquẽtes: et ſicut nouerca odit priuignum, ita negligentia correctionẽ et diſciplinam.

a ¶ Lupoꝝ. i. laicorum: qui q̃nq3 dicuntur oues: vt ſ. q. vij. oues.

b ¶ Placere. Sic xxj. q. j. ca. j. ſil'e extra de cleri. cõiug. ca. diuerſis. ſil'e. ff. de ope. lib. duoꝝ.

ij. ps.

c ¶ Labioꝝ. i. p̃dicandi vel etiam redarguendi.

d ¶ Obligata. ſimile. j. viij. q. ij. ca. yl. ꝛ. c. dilectiſſimi.

e ¶ Negligẽtia. s. xxxviij. diſtinct. ignorantia.

NIhil illo paſtore miſeri⁹ q̃ gliat lupoꝝ[a] laudib⁹: quib⁹ ſi placere voluerit, atq3 ab his amari elegerit: erit hinc ouib⁹ magna pernicies. Null⁹ igit paſtoꝛ placere[b] lupis ꝛ gregib⁹ ouiũ põt. ꝑdit ei memoriã labioꝝ[c] mens terrenis obligata[d] carceribus. Sicut aũt artiũ in ſuo q̃3 ope inuenit mater iſtãtia: ita nouerca eruditiõis eſt negligẽtia[e].

Quãq3 ſacerdotẽ tam a ſuis q̃3 ab alienis criminib⁹ opz eẽ immunẽ: tñ ſi alioꝛſum ſeſe habuerit, nõ ideo v̄ba ſue p̃dicationis debẽt cõtẽni. Sicut em̃ (vt ait Hiero.) lixiuiũ per cinerẽ humidũ fluẽs lauat, et non lauat: ita bona doctrina ꝑ malum doctoꝛẽ aĩas credẽtiũ lauat a ſoꝛdibus peccatoꝛum.

¶ Quamq3. ¶ Hec eſt ſcda pars hui⁹ diſt. in qua dicit q̄ licet mali ſacerdotes ſint culpãdi: tamen nõ deſpiciendi. Jo. de fan.

¶ Caſus. Dictum eſt ſupra q̄ prelatus dz eſſe immunis a ſuis peccatis et alienis. ſ3 q̃uis ſit pctõr, nõ tamen eius doctrina debet cõtẽni: q2 ſicut lixiuiuz per cinerẽ fluens lauat ſoꝛdes et nõ lauatur: ſic doctrina ꝑ malum ſacerdotẽ miniſtrata lauat auditores a ſoꝛde delictorum.

Prudentia ꝯſiſtit i ſcientia lẽaꝝ: ſ3 ſi videt eẽ aſtutus qui in his q̃ dz agere, pui- ſil non eſt ꝛ ſolicit⁹: et ita patz q̄ eẽ ſolicitum inferi adeſſe prudentem. h.

¶ Diſtinctio. lxxxiiij.

SOlicitũ[f] q̃3 ꝛ vigilantem opz eſſe ep̃m circa defenſionẽ pauperũ releuationẽ oppſſoꝛũ: tuitionez monaſterioꝝ: quod ſi facere neglexerit, aſpere eſt corrigendus.

Unde Greg. Anthemio ſubdiacono Campanie.

¶ Corripiat ep̃s q̃ circa officium ſuũ negligens extiterit.

PEruenit ad nos fratrẽ et coep̃m nr̃m paſchaſium ita deſidẽ ꝛ negligẽtẽ in cunctis exiſtere, vt in nullo q̃a eſt ep̃s, cognoſcat: adeo vt neq3 eccl̃ia ipſi⁹ neq3 mõaſteria, ſiue filij eccl'ie, vl' oppreſſi, vel paupes[g] ei⁹ erga ſe dilectiõis ſtudiũ ſentiãt: nec aliquã ſupplicantibus ſibi in quib⁹ iuſtũ eſt, opẽ defẽſiõis accõmodet: et (qd̃ eſt grauius dici) cõſilia[h] ſapiẽtium[i] et recta ſuadẽtium nulla ratione patiatur ſuſcipere, vt quod per ſe nequit attendere, ab altero[k] ſaltem poſſit[l] addiſcere. qd̃ ſi ita eſt, nõ ſine tua culpa eſſe cognoſcas, qui eũ obiurgare atq3 coercere vt dignum eſt, diſtuliſti[m]. Uolumus itaq3 vt eũ coꝛam alijs ſacerdotibus[n] ꝛ quibuſdã de filijs ſuis nobilib⁹ cõteſtari pro hac re debeas ꝛ hoꝛtari. Siue ro (qd̃ nõ credimus) poſt hanc adhoꝛtationem veſtram ſolito adhuc moꝛe negligẽs eſſe tentauerit, ad nos eſt oĩbus modis tranſmittendus: vt hic poſitus diſcere[o] poſſit quid vel qualiter ſm dei timoꝛẽ[p] agere conueniat ſacerdotem.

Item ad eũdẽ. ¶ De eodẽ.

NUnciatũ eſt nobis campanie ep̃os ita negli-

PEruenit ad nos. ¶ Caſus. Paſchaſi⁹ ep̃s in duob⁹ delinquebat: ſcz q̄ nõ curabat defendere monaſteria ꝛ pauperes ꝛ oppreſſos: ꝛ p̃terea cõſilia ſapientũ audire nolebat. Scribit g̃ Greg. Anthemio ſubdiacono reprehendẽdo eũ q̄ talia ꝑmittebat, ꝛ mãdat ei vt eũ corrigat corã alijs epiſcopis: vel corã q̃buſdã de nobilib⁹ ſubiect;. q̄ ſi ſe nõ corrigat, romã eſt trãſmittẽdus: vbi ſaltẽ diſcat qualez eſſe cõueniat ſacerdotẽ, vel prelatuz eccleſiaſticum.

g ¶ Pauperes. quoꝝ curã nõ per ſe, ſ3 ꝑ archipbr̃m vel archidiaconuz gerere debet: vt. j. lxxxviij. diſtin. ep̃s gubernationem.

h ¶ Cõſilia. Unde Augu. dicit q̄ a puero nõdũ annicculo parat⁹ eſt docert: vt. xxiiij. q. iij. ſi habes. al's ſtult⁹ eſſe cõuincitur: vt xxij. diſt. de cõſtãtinopolitana. Qui ei bono cõſilio nõ acquieſcit, amittere debet dignitatem exemplo Roboam qui ſenioribus non acquieuit. vij. q. j. deniq3. vel ad inſtar vxoris Loth, que cõuerſa eſt in ſtatuam ſalis. et dicit lex q̄ ea firmitate nitunt, que cõſilio geruntur. C. de repudi. l. iij. cum etiã conſilio clericorũ debeat ep̃s diſponere de reb⁹ eccleſie. ex̃ d' his que fi. a prela. ſi. cõ. ca. nouit. et iſte nõ excuſatur q̃n potuit ſcire, ſed noluit. ad h⁹ xxxviij. diſt. q̃ ea. nec iudici licet deuiare a reſpõſis prudentũ. inſti. de iure natu. §. reſpõſa. ꝛ dicit lex q̄ tũc non prodeſt alicui ignorantia q̃n potuit ſcire ꝑ ſe vel ꝑ aliũ. ff. de bo. poſ. in bonoꝛum. ff. de iur. ꝛ fa. igno. regula.

Doctrina ẽ ab oĩb⁹ acipiẽda

Cõſilio bono ẽ acquieſcendũ.

ad h⁹ xxxvij. diſti. §. vlt. c. nõ omnis.

i ¶ Sapientium. j. q. j. eſtote.

k ¶ Ab altero. s. diſt. xxxviij. ca. vlti.

l ¶ Poſſit. Nam omne artificium ꝛc̃. ff. de lega. iij. ſeruis legatis. §. oꝛnatricibus.

Ignorantia non excuſat illũ q̃ ſcire potuit per ſe vel per alium.

m ¶ Diſtuliſti. hoc iõ q2 iſte erat legat⁹ iſti⁹ ꝓuincie.

n ¶ Sacerdotibus. Jd eſt epiſcopis.

o ¶ Diſcere. xv. q. v. c. j.

p ¶ Dei timoꝛem. xxviij. diſt. quia ſunt.

NUnciatũ. ¶ Caſus. Epi cãpanie negligentes erant circa eccleſias et monaſteria: ꝛ circa pauperes et

SOlicitũ. ¶ Hec diſt. diuiditur in quatuoꝛ partes: in quaꝝ prima reprehendit deſides ep̃os, et hoc per duo ca. Secunda ibi: Quod autem. Tertia ibi: Similiter. Quarta ibi: preſbyteroꝛum. Jo. de fan.

¶ Caſus. Supra oſtẽſum eſt q̄ prelat⁹ dz eſſe ſine crimine. Nũc vero ſupponit. lxxxiiij. di. i qua oſtendit Gra. q̄ prelatus debet habere ſolicitudinem circa ſubiectos. Et habet hec diſt. iiij. articulos. Jn primo dicitur q̄ ep̃s debet eſſe ſolicitus circa tuitionem pauperum et monaſterioꝛum. Jn ſecundo agitur de munditia ſacerdotum. Jn tertio q̄ epiſcopus debet eſſe monogamus. Jn quarto vnde dicatur preſbyter.

f ¶ Solicitũ. Tria. c. ap'lice regule hic breuiter tãgit, q̄ ep̃s debet eſſe prudẽs, ꝛ cõtinens, monogamus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN